

PODSTATA

Čo je podstata kresťanstva a kresťanského života?

Kresťanstvo je Kristus. Individuálny i kolektívny – sociálny. Kristus osobne i veriaci jeho s ním. Jeho Telo fyzické i mystické-tajomné: Kristus a jeho Cirkev.

Ježiš Kristus je Bohočlovek; jednota božskej a ľudskej prirodzenosti v druhej božskej Osobe (spojenie hypostatické). Kresťanstvo je spojenie božskej a ľudskej prirodzenosti v dokonalej jednote životnej i mravnej. Božská prirodzenosť u Krista je nestvorená, jediná; u kresťanov, ľudí, je iba stvorená účasť na nej, je iba nadprirodzená „milosť“.

Kresťanstvo znamená teda „bohochlovečstvo“.

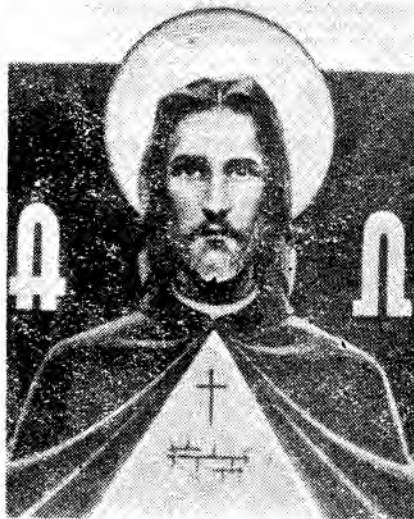
Kresťania sú tým dokonalejšími, čím ich ľudská prirodzenosť je bohatšia a dokonalejšie rozvinutá, individuálne i kolektívne; 2. čím väčšia je ich účasť na prirodzenosti Božej, čím vyšší stupeň milosti nadprirodzenej sa v nich uplatňuje; 3. čím v dokonalejšej jednote bytostnej i operatívnej sa božská a ľudská skutočnosť vyskytuje.

Ak niektorý z týchto troch činiteľov je na ústupe, nerozvinutý alebo umŕtvený, aj dokonalosť kresťanov je na ústupe a nedostatočná, rovnako u jednotlivcov ako u spoločnosti.

Kresťanský život je život dietok Božích. Život jednorodeného prirodzeného Syna Božieho, znova prežívaný adoptívnymi dieťkami Božími, bratmi a sestrami Kristovými. Život v milosti Božej.

U tých, ktorí tak žijú, niet nič odsúdeniahodné (Rim 8, 1). Všetky skutky, najskvelejšie i najvšednejšie, majú kresťanskú, bohoľudskú hodnotu, ak sú konané i vykonané v milosti Božej posväcujúcej. Všetky skutky, najskvelejšie i najvšednejšie, ak nie sú vykonané v milosti, sú pred Bohom pre večný život mŕtve. Nič. Znejúci kov. Prázdny plech. Ale nakoľko sú konané s milosťou Božou pomáhajúcou alebo nakoľko sú aspoň prirodzené dobré a ušľachtilé, majú význam ako príprava, ako aktívne vedenie alebo negatívna príprava na milosť Božiu posväcujúcu, na stav milosti, na život dietok Božích.

Ty si teda, Kriste Ježišu, zmyslom a stredobodom nášho života, jeho Alfou i Omegou. Náš Vykupiteľ a Spasiteľ, náš Život. Náš Brat, náš Pán, náš Kráľ, náš Sudca i Rozsudok. Náš Boh.

Podte, pokloňme sa Kristu, Kráľovi nášmu, Bohu!

Daj nám milosť, Pane, aby sme ostali s Tebou spojení na život a na smrť. Nech žijeme, alebo umierame: Tvoji sme!

Tak teda **zmysel kresťanského života** je život Kristov: v jeho synovskom odovzdaní sa nebeskému Otcovi, v jeho mesiánskom zasvätení sa spásy a záchrany blízkych.

Ale **prostrednicou a zárukou**, že budeme a ostaneme verní Kristovi, že životom Kristovým budeme žiť i umierať, je Matka Kristova; Matka Krista individuálneho i kolektívneho; Matka Boha i Matka Syna človeka; Matka Cirkvi; Matka naša – Preblahoslavená Panna Mária.

Ó Matka naša, drž nás teda pevne vo svojej náručí, spolu s Kristom, naším Živottom, Ty Matka Života, aby sa Kristus utváral v nás!

My sa utiekame pod Tvoju ochranu, klopať budeme neúnavne na Tvoje materinské srdce, najmä **v tomto mesiaci októbri, modlitbou svätého ruženca**. Za seba, jeden za druhého, za všetkých bratov a sestry, za našu gréckokatolícku Cirkev, za celý svet. Za všetkých i za všetko – „o vsich i za vsja“.

Nepohrdni prosbami našimi, Ty jediná Čistá a Blahoslavená!

Ivan Marianov

LITURGICKÝ
KALENDÁR

Nedeľa 19. po sv. Duchu: Ap. ku Kor. sv. Pavla hl. XI. a XII. zač. 194 Sv. Pavol preukazuje hlbokú pokoru a napomína nás na dokonalé obrátenie. — Ev. Luk. hl. VI. 26. Is. Christos vybral 12 apoštolov. Hovorí o blahoslavenstvách, o láske k nepriateľom a o milosrdenstve.

12. okt. 1969. Nedeľa 20. po Sv. Duchu. — Ap. ku Gal. hl. I. 200. Sv. Pavol karhá Galatejcov pre ich nevytrvalosť a zvestuje im, že svoje ap. povolanie nedostal od ľudí, ale že evanjelium sa naučil od samého Is. Christa. — E. Luk. VII. 30 o vzkriesení mládenca z Naima.

19. okt. 1969. Nedeľa 21. po Sv. Duchu. Ap. ku Gal. hl. II. 203 (16–25). Sv. Pavol pokorne vyhlasuje, že on zomrel zákonu, aby mohol žiť Kristu. Ev. Luk. VIII, 35 (5–15) Podobenstvo o „Rozsieváčovi“. Hovorí o rôznych typoch ľudí, ktorí rôznym spôsobom prijímajú náuku Is. Christa.

26. okt. 1969. Sviatok Krista Kráľa. — Ap. ku Kol. 250–252. Vďaka vzdávať Bohu, ktorý nás pozval. Ev. Jána XVIII, 33, 37. Isus pred Pilátom vyhlasuje, že je Kráľ. — Kristus je Kráľom všetkých, pretože je Synom Božím a Vykupiteľom sveta. Jeho náuka je základom súladu v živote ľudí. Kristus vytvára v ľudstve kráľovstvo „pravdy a života, svätosti a milosti, lásky a pokoja...“ Sviatok Krista Kráľa ustanovil Pius XI.

DUCHOVNÉ ZRNKÁ
BL. JÁNA N. NEUMANA
(1811 — 1860)

Ó môj Bože, Tebe som sa zasvätil: rob so mnou, čo sa Ti viac páči: odovzdávam sa celkom do Tvojej vôle!

Prosím Ťa, ó môj Bože, ukáž mi jasne, čo mám robiť!

Môj Ježišu, nech ma nikdy nepustí myšlienka na Teba! Celkom sam sa zasvätil Tebe: Ty si mojím jediným Pánom!

Najdrahší Ježišu, vezmi ma celkom do svojho vlastníctva: zasväcujem Ti úplne všetky mohutnosti svojej duše, svojho tela a celej svojej bytosti!

Najmilšia Matka Mária, pomôž mi vo všetkom vyplniť najsvätejšiu vôľu Tvojho Syna Ježiša. Pomôž mi, aby som Ho nikdy neurazil.

MESIAC
SVATÉHO
RUŽENCA

Prišiel mesiac október, zasvätený Kráľovnej svätého ruženca. Z úst miliónov ľudí vznášajú sa slová tejto modlitby k trónu nebeskej Matky. Pouvažujme preto o nej, ktorá je tak obľúbená medzi našimi veriacimi. Skladá sa z našich najobľúbenejších modlitieb. Sv. ruženec je ako krásna kytička uvitá z najkrajších našich modlitieb: Verím v Boha, Očienáš, ktorému nás naučil sám Božský Spasiteľ, Zdravas Mária, ktoré povedal prostredníctvom anjela sám Boh Otec a Sláva Otcu. Svätý ruženec je darom nebies, darom samotnej Matky Božej. Ona sama naučila modliť sa ho sv. Dominika, keď ju úpenlivo prosil o nejaký účinný prostriedok k obráteniu bludárov. Zarmútený bol nad tým, že jeho kázne a jeho stručné katechizmy sú bez účinku, lebo väčšina ľudí vtedy ešte nevedela čítať. A vtedy Matka Božia dala mu vzácnu „knihu“, v ktorej vedeli všetci čítať, dala mu modlitbu sv. ruženca, plnú nebeskej pravdy.

Bohorodička sama je vlastne pôvodkyňou sv. ruženca a sv. Domnik (13. st.) len šíriteľom tejto pobožnosti. Sv. Bernard o tom takto uvažoval: Ani múry Jericha pri zvuku trúb Josuových sa tak skoro nerozpadli ako hriešnici premoženi sv. ružencom; rybník Bethesda v Jeruzaleme nebol tak užitočný nemocným, ako sv. ruženec pomohol týmto nemocným na duši. A tak vtedy i dnes sv. ruženec je modlitbou silnou, milou Bohu a Panne Márii. Preto prosme i dnes najsv. Matku Božiu o jej orodovanie.

Sv. ruženec obsahuje hlavné tajomstvá našej sv. viery a celý život Ježiša Krista. Obsahuje päť udalostí radostných, utrpenie Pána a jeho smrť a napokon plesáme nad víťazstvom Ježiša Krista, nad oslavou Jeho i Panny Márie. Vstal z mŕtvych, vstúpil na nebesia, zoslal Ducha sv., svoju matku vzal na nebesia a tam ju korunoval.

V ruženci je spojená modlitba rozjímavá s modlitbou ústnou. Zatiaľ čo naše ústa vyslovujú najkrásnejšie modlitby, ponára sa naše srdce a naša duša do hlbín tajomstiev života Syna Božieho a Panny Márie. Čerpá z nich nežnú zbožnosť, pevnú vieru, neochvejnú nádej a horúcu lásku. Táto modlitba sa vznáša k nebesiam, aby sa premenila v dážď milosti. A skutočne dejiny sv. ruženca kráčajú spolu s dejinami kresťanskej osvety.

Sv. ruženec vidíme v rukách misionárov. Ba Krištof Kolumbus, Daniel O'Connell, osloboditeľ Irska a iní veľikáni v najťažších chvíľach sa utiekali k ružencu. Taktiež sa nedivíme, keď Bossuet, Mozart, Gluck, Haydn hovorili, že im sv. ruženec vnukol najkrásnejšie myšlienky pri tvorbe ich veľdiel.

Ruženec je ako krásna sústava kryštálov našej viery veľmi užitočná. Koľkým svätým a zbožným dušiam bol posilou a povzbudením. V zármutku a starostiach ľudia siahajú k ružencu a nachádzajú v ňom uspokojenie. Pozorujeme nemocných. V duchu odprevádzajú Pána Ježiša na jeho ceste krížovej, posilujú sa jeho príkladom a Panna Mária im pomáha.

Sladké meno „Mária“ je ako ruža v skvostnej kytici ako zornička. Každý deň ju vidíme na oblohe a vždy ju radostne vítame.

Uctievajme Pannu Máriu. Veď nebolo počuť, aby niekoho opustila, kto s dôverou sa k nej utiekal. Pohrádať ružencom a hanbiť sa zaň znamenalo by vlastne hanbiť sa za to, že veríme, čo nám hovorí viera o spásе a šťastí našej duše, o Božskom Spasiteľovi a Jeho svätej Matke. —

Keby sme mohli nazrieť do dielne Božej Prozreteľnosti, v ktorej sú tkané životné osudy ľudí, možno by sme žasli, koľko tých tajomných nitiek je tkaných z modlitieb sv. ruženca.

Dve posledné tajomstvá slávnostného ruženca vedú nás do neba. Tam prebýva Matka Božia — jediná pozemská bytosť, ktorá s telom a dušou bola vzatá do nebeského príbytku. Ona je Kráľovnou nebies. Nemá moc Boha, ale svojou rukou už toľkokrát chytila ručičky malého Ježiška, aby ich ako ochranu večného Sudcu rozprostrela nad nami.

My však vieme, že len v rukách Božích je požehnanie, ktoré nie sme hodní si zaslúžiť a ktoré len modlitba našej drahej Matky môže nám vyprosiť. A preto volajme aj my s plnou dôverou: Kráľovná svätého ruženca, pros za nás! Vypros u svojho Syna, aby medzi nami opäť zavládla jednota, zmierenie, porozumenie a láska a aby sme všetci spoločne jednými ústami a jedným srdcom slávlí a ospevovali Syna Tvojho na tróne sediaceho teraz i vždycky i na veky vekov Amen.

V každom štáte sú zriadené poisťovne peňazí, majetkov, životov, pre prípad katastrof, pohrôm a iných nešťastí. Ak poistenec plní svoje podlžnosti voči poisťovni, má právny nárok na pomoc a náhradu škôd od poisťovne v primeranej hodnote.

Ti, ktorým sa stále dobre a všetko dari, sú v pokušení podceňovať význam poistenia, strácajú chuť platiť poistné. Nejedni svoje poistenie ozaj aj zrušia odvolaním alebo neplatením poisteného a hľa, naraz nešťastie je tu: vyhorel dom, zahynul nepoistený dobytok, zabil sa nepoistený manžel-motorista. Pomoc treba ako soľ a nik sa k nej nemá, lebo dotčení postihnúť si ju u nikoho vo pred nezaistili, hoci mohli a mali tak urobiť, hoci boli priamo v ich dome úradníci poisťovni a ponúkali im pomoc pre prípad nešťastia za pomerne malý poplatok.

Aj Boh vo svojom pozemskom štáte — vo svojej Cirkvi zriadil poisťovňu, v ktorej môže každý poistiť svoje duchovné zárobky — zásluhy, svoj život duše pred pádom do večnej priepasti, zaistiť si mimoriadnu pomoc pre prípady duchovných pohrôm, i proti mnohým iným nešťastiam za života na zemi.

Ale ako nájdú sa mnohí ľahkomyselníci, čo podceňujú význam štátnych poisťovní, ktorým sa nechce platiť poistné, tak je takých ešte oveľa viac v duchovnom zmysle. Počet takých ľahkomyselných ľudí stále neobyčajne stúpa. Tento smutný zjav prináša so sebou doba, v ktorej žijeme a v ktorej duchovné hodnoty sa všeobecne podceňujú a „chlieb a zábava“ sa mimoriadne zdôrazňujú. Toto prehodnotenie životných hodnôt je jedným z najhlavnejších a najzákladnejších dobových znakov.

Nejeden nepoistený po nešťastí, po katastrofe narieka nahlas: „Ej, škoda, že som nebol poistený!... že som nemal kravičku poistenú...“ — Áno, je to škoda, je to veľká škoda! — Ale predsa dá sa časom napraviť, dá sa zniesť. — Ale keď dôjde k duchovnej katastrofe vinou tvojej nedbalosti, keď príde smrť a tvojou vinou pripadne ti los ísť s dušou do večnej priepasti, v ktorú si nevelmi veril a ktorej si sa ešte menej bál, nuž túto a takú škodu už nikdy ničím nenapravíš a pomoci sa od nikoho nedočkáš! —

Ak nechceš patriť medzi takých nešťastníkov a ľahkomyselníkov, daj sa poistiť v Božej poisťovni!

Táto Božia poisťovňa má dve odbočky: Jedna odbočka má názov ÚCTA K JEŽIŠOVI SVIATOSTNÉMU a druhá sa nazýva MARIÁNSKA POISŤOVŇA.

Nechce sa ti v to veriť? — Nuž si otvor knihu sv. evanjelia. Nájdí si hlavu šiestu od sv. Jána. Tam sa dočítaš o tom, ako Ježiš po nasýtení päť tisíc mužov okrem žien a detí začal reč o duchovnom pokme a nápoji. Okrem iného vravel, že On je chlieb živý, ktorý z neba zostúpil. „Ak bude niekto jesť z tohto chleba, neumrie, ale bude žiť na veky.“ Áno, takým sľubuje aj slávne vzkriesenie na konci sveta: „Kto je moje Telo a pije moju Krv, má v sebe život večný a ja ho vzkriesim v deň posledný“ (Jn 6, 55).

Nie sú to jasné slová o poistení pred pádom do pekla? — Nie je v tom záruka istého príchodu do neba? — A za čo? — Za lásku k Sviatostnému Spasiteľovi, za dôvernosť s ním v dobrom sv. prijímaní. — Niekto sa však môže spýtať: „A koľko ráz to musí byť, aby mi to stačilo pred peklom sa zachrániť a do neba prísť?“ — Na to sú dve úradné odpovede. Jednu ti dáva Cirkev a druhú sám božský Spasiteľ — Cirkev prikazuje každému svojmu dieťku pristúpiť hodne k sv. prijímaniu aspoň raz do roka. — A božský Spasiteľ zjavil sv. Markéte, že kto si aspoň raz v živote vykoná pobožnosť deväť prvých piatkov, že nedá takému zomrieť v ťažkých hriechoch, čiže že ho zachráni pred pádom do pekla a že mu zaistí už nejaký ten kútik neba.

Druhá Božia poisťovňa má názov MARIÁNSKA POISŤOVŇA.

Je všeobecne známe heslo, že pravý ctiteľ Panny Márie nezahynul a nezahynie, to značí: nepríde do pekla. Toho názoru boli veľkí svätci, medzi nimi aj učiteľ Cirkvi svätý Alfonz. Preto sa usilovali vyniknúť v úcte k Pannej Márii. Preto všetci kresťania, ktorí sa chcú spasiť a poznajú Pannu Máriu, neopovažujú sa zanedbávať úctu k Panne Márii, ale pretekajú sa v úcte k Nej.

O týchto dvoch Božích poisťovňach sa raz snivalo sv. Jánovi Boskovi: — Videl vo sne námornú bitku. Pápežské lode jedna za druhou sa potápali v dôsledku ohnivých gúľ vystrelovaných z nepriateľských lodí. Tie gule vyzerali ako skazoznosné knihy. V boji padol aj sám pápež. Bol zvolený druhý. Po zvolení druhého sv. Ján Bosko videl vystupovať z mora dva vysoké stĺpy. Jeden bol vyšší ako druhý. Na tom vyššom videl Najsvätejšiu Sviatosť oltárnu s nadpisom: Spása kresťanov! — Na druhom, trochu nižšom, videl sochu Panny Márie s nadpisom: Pomocnica kresťanov! Pápež dal povel, aby jeho lode zakotvili u týchto stĺpov. Kapitáni lodí ihneď dali svojim lodiam smer k týmto stĺpom, na ktorých videl množstvo železných hákov na pripevnenie lodí. Po zakotvení u týchto stĺpov nastalo na mori veľké ticho. Ale v tých, miestach mora, kde sa nachádzali nepriateľské lode, nastala veľká búrka, v ktorej zahynulo množstvo nepriateľských lodí.

Áno, Ježiš Sviatostný je Spása kresťanov a Panna Mária je Pomocnica kresťanov. Úcta k nim sú dve Božie poisťovne pred duchovnou katastrofou a zárukou nášho príchodu do neba. Nedáš sa v nich poistiť? — Ak áno, ak chceš byť poisteným pred peklom a zaisteným pre nebo, zasväť sa im, sľub im lásku a úctu, zaumieň si raz navštíviť, čo im budeš platiť za poistenie každý deň svojho života, čo sa k nim každý deň pomodlíš, čo pre nich každý deň vykonáš!

(Pokračovanie na 4. str.)

Vdp. o. Jozef Čekan zložil prisahu.

Ďalší bývalý pravoslávny kňaz v týchto dňoch zložil prisahu vernosti Gréckokatolíckej cirkvi a bol prijatý do radov našich kňazov. Srdečne vítame mladého kňaza medzi nami a želáme mu mnoho milostí a úspechov v dušpastierskej práci.

Vdp. o. Andrej Tóth, bývalý gréckokatolícky kňaz, teraz na dôchodku, vrátil sa späť do svojej cirkvi. V posledných rokoch pracoval ako pravoslávny kňaz v Hažine a pred tým zastával úrad generálneho vikára Pravoslávnej cirkvi. Srdečne ho vítame medzi nami.

POSVIACKY OBNOVENÝCH CHRÁMOV

Po našich mestách, mestečkách a dedinách veriaci pod vedením oo. správčov fár starostlivo obnovujú svoje chrámy, fary a ostatné cirkevné zariadenia. Radosné správy o posviacke obnovených chrámov sme dostali z okresu Trebišov. Vo Veľkej Trni vymaľovali chrám. V Ptruškí veriaci okrem toho opatрили chrám celým vnútorným zariadením a v Zemplínskom Jastrabí kúpili dva nové zvony. Obnovené chrámy posvätil za veľkej účasti kňazov a veriacich Otec biskup dr. Vasil Hopko.

RADOSTNÝ DEŇ KUZMIC — Aj veriaci Kuzmic (okr. Trebišov) pod vedením správcu fary o. Antona Mihaloviča behom krátkeho času opravili svoj chrám, rozšírili sakristiu, natreli strechu, urobili omietku a obnovili farskú budovu. Obrad posviacky vykonal počas odpustových slávností 17. augusta t. r. o. Edmund Juhás, správca fary v Zempl. Hradišti.

V SEČOVCIACH CHRÁM SV. CYRILA A METODA

Pred 25 rokmi sa stal gréckokatolícky chrám v Sečovciach obeťou druhej svetovej vojny. Základný kameň nového chrámu posvätil za účasti mnohých kňazov a niekoľkotisíc veriacich Otec ordinár Ján Hirka 3. augusta t. r. Zakladajúcu listinu prečítal správca fary o. Pavol Tirpák. Nový chrám bude zasvätený sv. Cyrilovi a Metodovi.

Košice. — V Košiciach 25. sept. t. r. veriaci vzdali úctu prineseným pozostatkom sv. Cyrila. Pri tejto príležitosti predviedla mládež program o živote a diele sv. Cyrila, ktorý zostavil o. T. Fedorenko.

Prešov. — Prešovskí veriaci na čele s otcom ordinárom J. Hirkom dňa 26. sept. t. r. slávnostne privítali v prešovskom katedrálom chráme pozostatky sv. Cyrila. Otec ordinár odsľúžil sv. Liturgiu za asistencie prešovských kňazov. V svojej kázni poukázal na aktuálnosť odkazu sv. Cyrila, na bohaté ovocie jeho krátkeho Bohu posväteného života.

Kiež by som mohol hlásať celému svetu sladkosť Tvojej lásky, šťastie, ktoré je skryté v utrpení pre Teba a s Tebou, drahý môj Vykupiteľu!

Bí. Ján N. Neumann CSSR

Ó môj Bože, Tebe som sa zasvätil: rob so mnou, čo sa Ti viac páči: odovzdávam sa celkom do Tvojej vôle!

Bí. Ján N. Neumann CSSR

BOŽIA POISŤOVŇA

(Dokončenie z 3. str.)

Nemusi byť toho mnoho, ale treba to robiť dennodenne a vytrvalo až do konca života. — Čo by malo byť tým minimom?

1. Predsavzatie chrániť sa ťažkých hriechov s ich pomocou a účinne pomáhať bližným.

2. Vykonať si aspoň raz v živote pobožnosť deväť prvých piatkov a prvých sobôt v mesiaci.

3. Pristúpiť k sv. prijímaniu aspoň 2—4 razy do roka.

4. Pomodliť sa denno-denne k Pannej Márii 3 Bohorodice (Zdraváky) za pomoc nebeskej svojej Matky v živote, pri smrti i po smrti, kým Ju neuvidíš v nebi, alebo 7 Bohorodice k Jej sedem bolestiam.

5. Horlivejší nech si zaumienia modliť sa denne 5 desiatkov ruženca a prejavovať veľkodušnosť a obetavosť v službe Ježišovi a Márii a v službe bližným, že pre nich nebudú šetriť ničím.

Ján Čiernohorský

STATOČNE S LÁSKOU

Sv. Otec Pavol VI. na nedávnej audiencii dňa 3. septembra, prihovoril sa k našim pútnikom milými slovami: „Plňte si statočne svoje občianske povinnosti a bude na vás v plnej miere spočívať zalúbenie Božie...“

Čo k týmto slovám možno dodať? Hádám málo slov, ale o to viac praktického uskutočnenia v živote, aby sme ako veriaci ukázali, že vieme byť občanmi na mieste, verne si plniť svoje občianske povinnosti tak, ako to povedal sám Isus Christos: „Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi, a čo je Božie, Bohu“ (Mat. 22, 21).

Takto nás učí náš Spasiteľ o svetskej moci a takto učili aj sv. apoštoli, zvlášť sv. apoštol Peter a Pavol. Sv. Peter vo svojom prvom liste píše: „Všetkých si ctíte, všetkých bratov milujte, Boha sa bojte, kráľa si vážte“. (2, 17). Sv. Pavol sa ostro postavil proti akejkolvek neposlušnosti, keď napísal: „Každý nech je poddaný nadriadeným vrchnostiam, lebo niet vrchnosti, ak len nie od Boha; tie, čo sú, Bohom sú zriadené. Kto sa teda protiví vrchnosti, Božiemu zriadeniu sa protiví; a tí, čo sa protivia, chystajú si odsúdenie“ (Rim 13, 1—2).

Bohom stanovený pomer nadriadenosti a podriadenosti žiada, aby každý kresťan, akéhokolvek politického presvedčenia poslúchal vrchnosť. Život by bol predsa nemožný, keby každý poslúchal len toho panovníka alebo vrchnosť, ktorú pokladá za dobrú. Bola by to hotová anarchia — rozklad. Učeníci Christovi a prví kresťania dobre pochopili náuku Christovu a preto i za prenasledovania poslúchali tých, čo držali meč a modlili sa za nich. Ich poslušnosť a úcta k vrchnosti sa javila v tom, že verne plnili zákony a nariadenia, ak sa neprotivili zákonom Božím. Už Tertulián hrdo poukazuje na to, že kresťania sú neposlušnejší občania štátu. Keby oni raz opustili rímsku ríšu, nezostal by nik, kto by poslúchal štátne vrchnosti.

Cirkev svätá sa vždy modlíla i modlí za svojich štátnych predstaviteľov, za vlast a pokoj. Aj svojich veriacich nabáda, aby verne a statočne si plnili svoje občianske povinnosti. Verne teda plní odkaz Christov: „Dávajte teda, čo je cisárovo, cisárovi, a čo je Božie, Bohu“ (Mat. 22, 21).

Svätý Otec pri audiencii začiatkom septembra v prejave k pútnikom zo Slovenska chválil ich vernosť vo viere a k sv. Cirkvi a povzbudil ich, aby boli dobrými, áno najlepšimi občanmi svojej vlasti!

o. F. D.

Ku Kristu Kráľovi:

Tropár: Hlas 4.

Vláda Tvoja Kriste, Bože náš, — vyslobodila nás od moci temna — a preniesla nás do kráľovstva Tvojej lásky — Ty si Ten, čo si i čo si bol predtým — i čo si sa nám zjavil ako Kráľ — Pane, sláva Tebe!

Kondák: Hlas 7.

Kráľovi vekov nesmrteľnému — jedinému najmúdrejšiemu Kristu, Bohu — pokloňme sa a padnime pred ním a volajme: — Tebe je daná moc a česť a kráľovstvo — a všetci ľudia Ti budú slúžiť: — moc Tvoja je moc večná — a kráľovstvo Tvoje sa nerozpadne: — Pre nás stal sa kráľom predvečným Kráľ Kristus!

Z NÁŠHO ŽIVOTA

Hajtovka. — Filiálka Udoľa, Hajtovka zažila 7. sept. t. r. radostný odpustový sviatok. Za asistencie bohoslovcov sv. Liturgiu slúžil a sviatosť birmovania udelil vdp. o. Ivan Lavinec, kanonik. Krásnu slávnosť pre deti pripravil vdp. o. M. Vladimír. Na odpuste sa zúčastnili aj veriaci z Matysovej na čele so svojim duchovným správcom vdp. o. M. Drahňovským.

Košický Klečenov. — Z príležitosti mariánskeho odpustu dňa 7. sept. v nedeľu 80 deťom udelil sviatosť birmovania vdp. o. dr. Štefan Ujhelyi.

Hlinné. — 7. septembra obec Hlinné privítala medzi sebou Preosv. biskupa Vasiľa Hopku, ktorý za asistencie osv. o. ordinára J. Hirku a doč. správcu farnosti Mons. Dr. M. Bobáka posvätil novoobnovený chrám Boží.

Slovenská Lupča. — Od 15.—24. augusta t. r. 27 našich bohoslovcov načerpalo duševnej sily na osemdňovom duch. cvičení v Slov. Lupči.

Kuzmice. — 17. aug. Vdp. o. E. Juhas posvätil novoobnovený chrám v Kuzmiciach v deň mariánskeho odpustu. Kázeň mal vdp. o. Dr. Štefan Ujhelyi.

Hunkovce. — Dňa 31. aug. t. r. slávnostne posvätil novoobnovený chrám Boží v Hunkovciach vdp. o. I. Lavinec, kanonik. Svätú Liturgiu pred chrámom slúžil a peknú kázeň predniesol o. Lavinec. V svojej kázni poukázal, že obnovený chrám — je ako čistá, osvetlená dopravná značka na križovatkách nášho života, ktorá nám neustále ukazuje smer do neba, do našej večnej vlasti. V Hunkovciach panuje, jednota, porozumenie a mier. Dal by P. Boh, aby aj v druhých obciach bola taká láska a porozumenie.

Malcov. — Pri príležitosti mariánskeho odpustu dňa 21. aug. Prot. o. Mons. Szabadoš celebrol slávnostnú sv. Liturgiu a vrelými slovami v kázni povzbudil všetkých veriacich k láske a jednote.

Levoča. — Levočské deti prijali v nedeľu 28. sept. t. r. sviatosť birmovania, ktorú im za asistencie miestneho správcu farnosti vdp. o. I. Baláža udelil vdp. o. I. Lavinec, kanonik.

ČERSTVÉ HROBY.

V 70. roku svojho života po prijatí sviatosti nemocných 22. sept. t. r. vrátil svoju šlachetnú dušu Stvoriteľovi farár—asesor v. v. vdp. o. Eugen Dudínský. Smrť prišla nečakane. V nedeľu 21. sept. ešte koncebroval s Preosv. biskupom Vasilom. Nebohý narodil sa 5. jan. 1900 v Podolínci. R. 1927 bol vysvätený na kňaza. Pôsobil v Livove a od r. 1928—1950 v Litmanovej. Pohreb zosnulého bol 24. sept. v Spišskej Novej Vsi. Vičnaja jemu pamjať!

Tajomstvo pracovného úspechu

My veriaci sa neriadime heslom: Nerobiť a zarábať. Usilujeme sa o to, aby sme svojou prácou bohatli, ako jednotlivci i spoločnosť, na zemi — a zároveň bohatli aj pred Bohom na nebi: Vedeťme dvojaký účet: blahobytu na zemi — blahobytu na večnosti, na nebi.

Čo je tajomstvom pri takej práci, prezradím Vám v tomto článku. Poviem to rovno: Dvojaký osah získame každou prácou a námahou, každým dobrým skutkom vtedy, keď ho vykonávame v stave milosti Božej posväcujúcej a s dobrým úmyslom.

Stav milosti Božej posväcujúcej robí z nás milé diatky Božie. Všetko, čo robíme v stave milosti Božej, ak nie je priam hriešne, je pred Bohom dobré a prijateľné. Túto hodnotu a prijateľnosť skutkov pred Bohom zvyšuje a umocňuje dobrý úmysel. Dobrým úmyslom sa nazýva vedomé zameranie činnosti k cieľu, pre ktorý niečo robíme, napr. prečo sa modlíme, postíme, dávame almužnu, chodíme do chrámu, odpúšťame krivdu, znášame potupu. Čím vznešenejší je cieľ a pohnútky, prečo niečo konáme, tým náš skutok, vykonaný v stave milosti Božej posväcujúcej, je cennejší, vzácnejší, prijateľnejší, záslužnejší pred Bohom. A pohnútky je zase tým vznešenejšia a dokonalejšia, čím viac je v nej čistej lásky k Bohu a k blížnemu.

A kedy sme v stave milosti Božej posväcujúcej? Vtedy, keď nemáme na duši nevyspovedaný, neoľutovaný ťažký smrteľný hriech. Keď vtedy niečo dobrého robíme, o toľko viac „zarábame“ aj pred Bohom na nebi, čím lepšie, čistejšie, vznešenejšie máme úmysly pri týchto dobrých skutkoch.

Skutky, vykonané v stave ťažkého hriechu, sú pred Bohom, pre nebo, pre večnosť — mŕtve. Aj dobré skutky. Dobré skutky však, vykonané síce v stave ťažkého hriechu, ale pod vplyvom nadprirodzenej pomoci Božej, pripravujú na stav milosti Božej posväcujúcej.

Taká je teda podstata dobrých skutkov, vykonaných v milosti.

A nejde tu o náš svojvoľný výmysel, ale je to jedna zo základných praktických právd Kristovho učenia.

Ježiš—Spasiteľ—Vykupiteľ vykúpil nás svojou smrťou na kríži. Čím sa stala tá jeho prehorká smrť takou cennou? Či nie tým, že On, Zdroj každej milosti a Svätosť sama zniesol najhlbšie poníženie a najtrpké útrapy tela i duše z najčistejšej lásky k Bohu Otcu a k ľuďom? Žiarom svojej lásky a ľúcom svojho úmyslu premenil tvrdé balvany utrpenia na najčistejšie zlato ako výkupné za celý svet, za nespočetné svety.

Aj my, čo sme zaštepnení svätým krstom do Neho, čo sme sa stali jeho údmi, máme tú istú možnosť premieňať blato prác a námah na zlato zásluh pred Bohom. Duša v stave milosti Božej posväcujúcej a Božej lásky je ako majster v mincovni. Práce, námahy, útrapy, poníženia sú ako materiál, surová ruda alebo už kov, zliatina, z ktorej sa razia mince. A prave v tom sa obráča reálne a prakticky naše vykúpenie v Kristu Ježišovi, že vlastnime skrze Krista možnosť tých premien a metamorfóz, takých mutácií i transmutácií v duchovnom zmysle! Preto si cením práce, kríže, poníženia ako drahokam, ktorý denne mám v rukách a ktorý tak ľahco nepredám, lebo ako kresťan viem, že sú to vzácne suroviny pre rast lásky Božej a získanie zásluh pred Bohom v živote, prežívanom v stave milosti Božej posväcujúcej a s dobrými úmyslami.

Vzbudzujme často dobrý úmysel napr. slovami: Všetko pre Teba, najsvätejšie Srdce Ježišovo!

o. Ján Ďurkán CSSR

MODLITBA V NEMOCI. Od bl. Jána Nep. Neumanna CSSR, 1811—1860.

Drahý Pane, nie je mi dobre, ale ďakujem Ti za to, lebo úbohosti tela ma privádzajú k tomu, aby som pamätal na Teba. Trestaj ma, ako chceš, ale zároveň mi odpusť, inakšie Tvoja neľúbosť by bola pre mňa oveľa horším zlom.

Čím viac trpím teraz, tým viac sa budem radowať v druhom živote. Boh by nežiadal podobnú obeť, keby nevedel, že je spasiteľná pre nás a keby nám nechcel dať potrebnú silu: nech sa teda stane jeho vôľa!

G. ZNICKÝ

Ó, Bože, odpusť starým!

Je pravda, že sa srdím,
nepravda, že sa svárim,
len bezočivo tvrdím:
— Odpusť treba starým,
ktorí sa trasú
pred požiadavkou času
obrodzujúcou.

So srdcom plným trucov,
zavretým v tóni
— kam iba povrchové vody ústia —
v modlitbe hovoria len oni,
a teba, Bože, k slovu nepripustia.

Láskajú čnosti zarastené machom
a idú, idú, idú plačky
s detinským strachom
o svoje staré hračky.

Necítia svätý záchvev nepokoja,
postrehu tvojmu vyhnu ako siete
a okná otvorí sa boja,
že s tvojim Duchom k nim i komár vletí.

Omladzujú koncil
— ak pre nich bol — už ozaj skončil,
a idú, idú, idú ako predtým.

Ó, Bože, odpusť týmto svätým!
Pre hľadanie ciest, kde sa toľki zrania,
sú bez uznania
z obdivu iba pre to, čo je za nimi.

Ich skôrnatenie srdca raní mi.

Východy prespia, opomínú
a pri západoch nie sú zrelí.
Ó, Bože, odpusť starým vinu,
že naschvál zostareli.

Redakcia

A odpusť básnikovi,
ak starým krivdi smelý.

Celý súhrn našej spásy a dokonalosti záleží: 1) v sebazaprení; 2) v sledovaní Božej vôle; 3) v ustavičnej modlitbe za to, aby nám Boh dal silu vyplniť jedno i druhé.

Sv. Alfonz Liguori, Pratt am. 13, 19.

Daj mi, ó Bože, vieru, prameň kresťanského života; nádej, ktorá udržuje v boji a svätú čnosť lásky. Ale predovšetkým, najdrahší Ježišu, daj mi seba samého!

Bl. Ján N. Neumann CSSR

Kiež by som mohol hlásať celému svetu sladkosť Tvojej lásky, šťastie, ktoré je skryté v utrpení pre Teba a s Tebou, drahý môj Vykupiteľ!

Bl. Ján N. Neumann CSSR

ZMYSEL KRÍŽA U BISKUPA A KŇAZA

Každé ľudské dielo, ktoré obetujeme Bohu, musí najšampv prejsť očistným ohňom Kalvárie, lebo len láska a kríž môžu pretvoriť pre Boha to, čo je ľudské. Cez kríž milujeme Boha a cez kríž miluje Boh nás. Toto je najhlbšia hodnota, najhlbší zmysel obety.

Kristova obeta slávou Kvetnej nedele... tak aj naša obeta často sa začína slávou. Toto Hosanna nie je dovŕšením obety, ale iba jej počiatkom.

Prvý biskupský deň je Kvetná nedeľa — zajtra začne strastný pondelok... Purpur začne naberať formy skutočnej krvi.

Zlatý kríž s retiazkou začne pomaly viazať ruky i nohy.

Prsteň má napomínať k vernosti voči Cirkvi i v krušných chvíľach.

Zlatá koruna sa začne meniť na tŕňovú...

Zlatá berla zmení sa na palicu pri obrane nesmrteľných duší pred ich nepriateľmi — a na pomocnú palicu, o ktorú by som sa mohol opierať do brehu a prebijať si cestu pomedzi tŕnie a hložie pri hľadaní stratených ovečiek.

To je nahlbší zmysel biskupského purpuru a zlata.

Ja beriem na seba svoj biskupský kríž. Si ochotný ísť aj ty so mnou. Si ochotný so mnou vykupovať duše svojich rodákov? Naš úspech závisí od skombinovanej obeti, našej a Kristovej, lebo toto je symbolický význam dvojramenného kríža... Spojenie dvoch obetí: Kristovej a našej — zliatie dvoch krížov je náš symbol, je naša cesta k úspechu. Ak chceme mať úspech, ak chceme sa očistiť, posvätiť seba i iných vykúpiť, ak chceme si zaistiť dôstojné miesto v nebi, nesmieme sa pýtať dolu z kríža, nesmieme si zúfať ako lotor po ľavom boku Kristovom, ale treba sa nám oddať do vôle Božej ako lotor po pravom boku Kristovom! Treba sa nám spojiť modlitbou s Kristom ukrižovaným, dobrým úmyslom ako kajúci lotor, ak chceme byť s Kristom v raji ako on!

(Z prvého arcipastierskeho listu jedného biskupa po konsekrácii).

Daj mi, ó Bože, vieru, prameň kresťanského života; nádej, ktorá udržuje v boji a svätú čnosť lásky. Ale predovšetkým, najdrahší Ježišu, daj mi seba samého!

Bl. Ján N. Neumann CSSR

MÁRIA A KŇAZ

Chorváti sú nábožný národ a zdravia sa týmto náboženským pozdravom: Sláva Jesusu i Márii. Je to pre nás pozdrav nezvyklý, neobyčajný, ale pekný. Vystihuje fakt, že si veľmi ctia Pannu Máriu, keď ju spolu s jej Synom pozdravujú. Čo nie je zvykom, to ťažko zavádzať a niekedy ani štruktúra reči tu nevyhovuje, aby pozdrav bol krátky a úsečný, mnoho vraviaci, ale krátko znejúci.

Pre mesiac október by tento pozdrav bol priliehajúci najmä pre kňazov, no tiež aj pre veriacich, lebo veď október je mesiac ružencový, keď odriekaním tejto modlitby vzdávame hold preblahoslavenej Matke Kristovej. O kňazovi Kristovom by sa dalo povedať, že sa podobá Márii každé ráno, alebo vtedy, keď obetuje Kristovi novozákonnú obetu. Mária držala svojho božského Syna tam v maštali: "A položila ho do jasieľ, pretože nebolo pre nich miesta v hospode..." (Lk 2, 7). Podobne drží kňaz Corpus Christi v svojich rukách, keď ho dvíha pri pozdvíhaní, keď ho ukazuje pred sv. prijíma ním. Keď podáva sv. prijímanie podobá sa Márii v tom, že i ona ho podala Simeonovi, ktorý ho vzal na ruky a predpovedal jej: „Hľa, tento je ustanovený na pád a na povstanie mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať (Lk 2, 34).

V týchto významných dvoch momentoch nachádzame analógiu poslania Márie s poslaním kňaza. Matka Kristova držala svoje božské dieťa na rukách v nádeji, že prinesie spásu svetu, ale i jej samej. Kňaz ho tiež drží v rukách pod spôsobom chleba, nemá času veľa rozmýšľať, ale môže mu takáto myšlienka preblesnúť hlavou, ako sv. Augustínovi, ktorý pri podobnej príležitosti takto sa bol vyslovil: „Si scirem me non salvum fore non dimittam te ex manibus meis — keby som vedel, že nebudem spasený, nepustil by som ťa z rúk.“ Iste je v tom hlboka viera a pevná nádej veľkého biskupa a cirkevného otca, že bude spasený. Aký oblažujúci príklad pre kňaza: Byť blízkym Márii tým, že sa posväteným kňazským rukám naskytá každý deň možnosť držať jej božského Syna v rukách a vyslovovať tú najvrúcnejšiu žiadosť človeka — byť spasený.

I v druhom prípade, keď Mária odovzdávala svojho Syna Simeonovi, analógia kňaza s Máriou platí ešte viac. Mária ho odovzdala, pretože po ňom túžil, chcel ho vidieť, chcel ho mať na rukách. Kňaz robí ešte viac: Odovzdáva tiež tým, ktorí po ňom túžia, chcú ho priať do svojho srdca chcú, aby ich svojou milosťou obohatil, aby im pomáhal v ich náboženskom živote a bol smernicou v ich konaní. Tá smernica môže svoj smer aj stratiť, zdeformovať sa. Môže byť mnohým na pád, keď upadneme do hriechu a urobíme z nej znamenie, ktorému budú odporovať, lebo bude hriechom. Kňaz nechce tu byť odstrašujúcim Simeonom, chce len dobré pre každého, kto prijíma Krista do svojho srdca.

Zvlášť v mesiaci októbri sme podobní Chorvátom, ktorí tak krásne zdravia nebeskú Matku, že ju hneď kladú do pozdravu za jej Synom. My to tiež robíme cez celý október. Kňaz väčšinou ráno stretáva sa s Kristom v novozákonnej obeti a večer ukazuje, ako si ctí jeho matku, keď predriekava svojim veriacim sv. ruženec — životopis to preblahoslavenej Matky vyjadrený tak krátko a úsečne v ružencových tajomstvách. Je to ako krásna analógia, ktorá je si blízka, ako blízki si boli sám Spasiteľ so svojou matkou Máriou. **Per Mariam ad Iesum** znie dávne heslo kresťanského života. Čosi podobného bolo vyjadrené i na druhom Vatikánskom koncile, keď sa začínal na sviatok Materstva Panny Márie. Keď v konštitúcii o Cirkvi bola vyjadrená téza, že Mária je matka Cirkvi, podobne sa môže povedať, že Mária je aj Matka kňazov, lebo po Spasiteľovi a Majstrovi ozaj ju si treba najlepšie uctiť a sa k nej utiekať.

M. Kľučár

BOH JE MÔJ OTEC

Som šťastný, keď mám dobrého otca na zemi. Keď je pri mne, nemusím sa skoro ničoho báť. Ale ani otec mi nemôže pomôcť vo všetkom. Alebo je už starý a slabý, alebo je chorý a chudobný, alebo je ďaleko odo mňa. Aký som šťastný, že mám i nebeského Otca. Býva v nebi. Je Otcom všetkých ľudí, Pánom celého sveta. Preto ho i oslovujeme: Otče náš a Pane Bože!

Boh je Stvoriteľ a Pán celého sveta a náš nebeský Otec.

Pán Boh je večný. Boh vždy bol, je a bude.

Pán Boh nemá telo. Je čistý duch, preto ho nevidíme.

Pán Boh je všade: v nebi, na zemi i na každom mieste.

Pán Boh vie všetko: čo bolo, čo je, čo si myslíme a čo potajomky robíme.

Nikdy nezabudni, že máš otca na zemi i na nebi. Otec v nebi je Pán Boh. Je zo všetkých otcov najlepší a najkrajší. Aj keď ti pozemský otec zomrie, pamätaj, že máš ešte Otca v nebi.

NEBESKÝ OTEC OZNAMUJE SVOJMU DIETAŤU TAJOMSTVO

Nebeský sa dáva poznávať svojim deťom.

Keby nebol stolár, nebol by stôl. Keby nebol murár, nebol by dom. Keby nebol Pán Boh, nebol by svet. Svojím rozumom len málo vieme o Pánu Bohu. Aby sme o Pánu Bohu vedeli viac, poslal na zem svojho Syna. Volá sa Ježiš Kristus. Syn Boží prišiel na zem, učil a oznámil toto tajomstvo:

Boh je len jeden.

V Bohu sú tri božské osoby: Otec, Syn a Duch Svätý.

Tri Božské osoby voláme jedným menom: Najsvätejšia Trojica.

Toto veľké tajomstvo nikdy nepochopíš. Tak ako do malej fľašky nepreleješ všetku vodu mora, tak svojím rozumom nepochopíš tajomstvo Najsvätejšej Trojice. Aký dobrý je Pán Boh, keď ľuďom oznamuje i to, na čo by nikdy neprišli svojím rozumom. Musím byť Bohu vďačný i za tento prejav lásky.

Preto často oslavuj trojjediného Boha:

Prežehnávam sa a touto modlitbou: Sláva Otcu i Synu i Svätému Duchu, i teraz i vždycky i na veky vekov. Amen.

Z katechizmu: Nechajte maličkých prísť ku mne. — Ukážka.

Prvé sväté prijímanie malého svätca

Volal sa Dominik Sávio. Narodil sa 2. apríla 1842 v severnom Taliansku pri Turíne a zomrel 9. marca 1857.

Keď mal Dominik sedem rokov, vedel už naspamäť celý malý katechizmus. Aj spovedať sa už vedel. Vedel i to, že pri svätej omši zostupuje na oltár pod spôsobom chleba a vína sám Ježiš Kristus a že veriaci, ktorí sú bez ťažkého hriechu na duši, ho môžu prijať do srdca. Ach, ako rád by bol aj on prijať tohto svojho Vykupiteľa a Boha, ktorého tak veľmi miloval! Ako túžil po tom dni, keď ho bude môcť po prvý raz prijať! To bude najkrajší deň jeho života!

S touto svojou horúcou túžbou sa už viac ráz zdôveril dobrému dôstojnému pánovi Zuccovi. Kňaz videl, že Dominik má všetky predpoklady, aby mohol pristúpiť k svätému prijímaniu. No neodvážil sa pripustiť ho, lebo vtedy bolo vo zvyku pripúšťať k prvému svätému prijímaniu iba tie deti, ktoré mali aspoň jedenásť alebo dvanásť rokov. A Dominik mal iba sedem! A k tomu bol ešte taký malý!

Malý prosebník sa však nedal len tak ľahko odbiť. Jeho túžba po svätom prijímaní rástla a s ňou aj jeho naliehavé prosby u pána kaplána. Naliehanie bolo také, že dobrý kaplán predložil vec na rozhodnutie kňazom z okolia. Títo, vezmúc do úvahy „duševnú vyspelosť a pripravenosť Dominikovu, spojenú so životnou túžbou po Anjelskom pokrme“, rozhodli, že Dominika možno už teraz pristúpiť ku svätému prijímaniu.

Môžeme si predstaviť Dominikovu radosť, keď mu pán kaplán oznámil, že na Veľkú noc bude môcť pristúpiť k prvému svätému prijímaniu. Plný vďačnosti vybozkával jeho kňazské ruky a už aj bežal domov, aby oznámil matke radostnú novinu. Len čo dobehol, hodil sa jej, žiariac radostou, do náručia a prosil ju, aby mu aj ona pomohla dobre sa pripraviť na túto veľkú udalosť.

Deň pred svätým prijímaním, ako to bolo vtedy vo zvyku, pritulil sa k svojej matke a vravel: „Mamička, zajtra idem k prvému svätému prijímaniu. V minulosti som nebol dosť poslušný a pracovitý. Odpusťte mi to. Sľubujem Vám to, že viac sa to nestane.“ Nato sa pustil do plaču. Dobrá matka, ktorá mala z neho iba radosť, ho prinútila na svoje srdce a dojatá mu odpovedala:

(Pokračovanie na 8 str.)

SVATÝ OTEC DO JAPONSKA — 2. augusta t. r. skončila sa ôsma zahraničná cesta sv. Otca Pavla VI. Sv. Otec navštívil africký kontinent — Ugandu, kde v hlavnom meste v Kampale vysvätil nový oltár v pamätníku 22 ugandských mučeníkov. Teraz sa črtá sv. Otcovi ďalšia apoštolská cesta. Japonská vláda pozvala oficiálne sv. Otca na návštevu v budúcom roku. Podľa oznámenia by sa mal zúčastniť na zhromaždení pri príležitosti 25. výročia zničenia Hirošimy atómovou bombou a navštíviť svetovú výstavu v Osake, na ktorú ho už pozvali v máji t. r. Pozvanie do Japonska bolo sv. Otcovi opätované aj na audiencii pútnikov 20. augusta t. r. Sv. Otec pozvanie prijal.

NOVOKŇAZI V POĽSKU — V Poľsku bolo vysvätených v tomto roku 406 kňazov, z toho 256 diecéznych a 150 rehoľných.

CHRÁM BOŽEJ MÚDROSTI — Svätej Sofie — podľa vzoru chrámu, vybudovaného v 11. storočí Jaroslavom Múdrym v Kyjeve, bol 28. septembra posvätený na rímskej periférii za prítomnosti Svätého Otca. Svätého Otca privítal vrchný arcibiskup kardinál Slipyj a 11 biskupov východného slovenského obradu.

KONFERENCIA SVETOVÉHO ZBORU TEOLÓGOV sa koná v Ríme od 6.—7. októbra. Zúčastní sa jej 30 svetových teológov, ktorých Svätý Otec menoval do najvyššieho zboru teológov dňa 28. 4. 69.

BISKUPSKÁ SYNODA, najvyšší poradný zbor Svätého Otca, skladajúci sa z biskupov celého sveta, začne svoje druhé zasadanie v Ríme dňa 12. októbra. Za Československo menoval Svätý Otec za člena synody najd. O. Štěpána Trochta, biskupa litoměřického. Synoda má asi 150 členov.

SVIATOK KRISTA KRÁĽA podľa nového rímskeho kalendára bude preložený natrvalo z tretej nedele októbrovej na poslednú neďelu po Svätom Duchu. Tohto roku sa naposledy slávi v októbri.

CYRILSKA VÝSTAVA V PRAHE

Pod záštitou Kancelárie prezidenta republiky, Československej akadémie vied, Karlovej univerzity a Čs. komisie pre spoluprácu s UNESCO bola v neďelu 14. septembra t. r. otvorená v Plečnikovej sieni Pražského hradu výstava k svetovému kultúrnemu výročiu: 1100 rokov od smrti zakladateľa slovanskej vzdelanosti Konštantína Filozofa — sv. Cyrila. Slávnostnému otvoreniu tejto výstavy predchádzal v ten istý deň koncert duchovnej piesne, ktorý v bazilike sv. Juraja na Pražskom hrade predviedol známy pražský súbor Byzantion. Tejto významnej kultúrnej udalosti bola venovaná i duchovná pozornosť slávnostnou archierejskou bohoslužbou v pražskom gr.-kat. chráme sv. Klimenta, ktorú za hojnej účasti kňazstva i veriacich slúžil Vladyka dr. Vasil Hopko.

Nechajte maličkých prísť ku Mne. Katechizmus pre začiatočníkov, 56 str.
Pracovný zošit ku katechizmu „Nechajte maličkých prísť ku Mne“, 46 str.

Vydal Spolok sv. Vojtecha v CN 1969. — Na „svetovej úrovni“ — kristocentricky. Nemôžeme ho dost doporučiť pre katechétovej a rodičov, aby ho zabezpečili v dostatočnom počte pre deti (8 + 3 Kčs). Možno objednať aj na Gr.-kat. Ordinariáte v Prešove, SRR 8. **Dokumenty druhého Vatikánskeho koncilu I**, Trnava, SSV 1969. 258 str. cena 15 Kčs. Obsahujú štyri koncilové konštitúcie. Základne dôležité.

Vážne upozornenie

Po našich mestách i dedinách už stáročia vynímajú sa, dominujú katedrály, chrámy, kostolíky, kaplnky. Všetličo odrážajú: úsilie, túžby, štedrosť farníkov i umelecké prejavy majstrov.

Aj dnes naše chrámy majú zvýrazňovať umelecké snaženia našej doby — modernosť. Chrám je domom Božím, preto má byť ozaj dôstojným stánkom. Drahé materiály, bohaté výzdoby nie vždy prinášajú oku lahodnosť, ani ľudskej duši vhodné prostredie pre rozjímanie.

Preto naše chrámy by mali projektovať najlepší architekti, stavať najskúsenejší majstri, vynovovať obetaví reštaurátori. A čo, keby bola vytvorená komisia odborníkov, ktorá by sa vyjadrovala ku každej stavbe, k renovácii, k technickej úprave? Ak by povolenie na stavbu či opravu chrámu záviselo od odbornej komisie, dosiahli by sme, že módnosť, ktorá často zaujme neskúsených nadšencov, by vystriedala sa ozajstnou modernosťou a naše cirkvi by sa stali dominantami po každej stránke.

— ip —

ODKAZY REDAKCIE:

Príspevky, články, básne a fotografie posielajte prosíme na redakciu SLOVA, Košice, Moyzešova 50.

Odpovede podľa možnosti vybavíme listovne.

SLOVO — časopis gréckokatolíkov. Vychádza mesačne. Redakcia Košice, Moysesova 50, administrácia Prešov, ul. SSR č. 8. Vydáva Spolok sv. Vojtecha v Trnave v CN. Rediguje red. rada. Zodp. red. Ladislav Hučko. Tlačia Dukelské tlačiarne, n. p., Prešov. Cena: 1 Kčs. — Pov. SÚTI č. 245/69 — sekr. z 20. VI. 1969. Rozširuje Poštová novinová služba. Objednávky do zahraničia prijíma Ústredná expedícia tlače, Bratislava, Gottwaldovo nám. 48.

(Dokončenie zo 7 str.)

„Buď spokojný, milý Dominik, všetko je odpustené. Pros Boha, aby ťa zachoval vždy dobrým a pros ho i za mňa a za otecka.“

Na Veľkú noc vstal zavčasu, obliekol si najkrajšie šaty a ponáhlal sa do kostola. Dvere boli ešte zavreté. Kľakol si na prahu, ako to robieval aj inokedy a modlil sa, kým neprišli aj iné deti a neotvorili kostol. Spovedanie, kázeň, svätá omja so svätým prijímaním trvali dosť dlho. No Sáviovi, ktorý tak veľmi túžil po tomto dni, sa zdal tento čas veľmi krátkym. Ježiš v jeho srdci! Cítil sa takým šťastným ako nikdy predtým. Jeho srdce búchalo radosťou a šťastím a chcelo prevýšiť aj jasot veľkonočných zvonov rodnej dedinky. Ešte i po rokoch často spomínal:

— To bol veľký deň, to bol najkrajší deň môjho života.

O Dominikovej duševnej zrelosti a pripravenosti svedčia najmä predsavzatia, ktoré si urobil z tejto príležitosti. V predvečer sviatku ešte neistou rukou školáčka napísal na lístok, ktorý si vložil potom do modlitebnej knižky:

„Predsavzatia, ktoré som si ja, Dominik Sávio, urobil r. 1849, keď som ako sedemročný pristúpil k prvému svätému prijímaniu:

1. Budem sa často spovedávať a k svätému prijímaniu budem pristupovať tak často, ako len mi to spovedník dovoľí.
2. Chcem zasväcovať sviatočné dni.
3. Mojimi priateľmi budú Ježiš a Mária.
4. Radšej zomrieť ako zhrešiť.“

Tieto predsavzatia si často pripomínal a boli mu jasnou smernicou až do konca života. Ba stali sa smernicou aj nesmiernemu počtu mladých duší, ktoré za Dominikom Sáviom nastúpili radosnú cestu svätosti, aby tak navždy ostali priateľmi Ježiša a Márie.

Bohuslav

Zo života pre život

NEZAHREŠIL

Vidieval som ho. Ticho pracoval do úpadu. Kurič. Vozil uhlie na nepoddajných kolieskach, kolky čistil, vyvážal škváru, až sa z neho lialo.

Bol tichý a vyrovnaný a prudké slovo nevychádzalo z jeho úst. Nikdy nezahrešil.

Je to východniar?

Zblížili sme sa.

Mal 67 rokov. Ako 23-ročný vojak dostal sa po prvej vojne do Čiech na vojenčinu. Poznal rotmajstra, iného, ako bývali druhí: krivé slovo nevyšlo z jeho úst Nehromžil, nezahrešil.

— Ak môže tento pán rotmajster to dokázať — pomyslel si — prečo by som to nemal dokázať ja, kresťan-katolík.

Dokázal to aj on. Štyriaštyridsať rokov nezahrešil.

A bol to opravdivý východniar! Áno, východniar!

IVAMAR

POHÁRIKY

Prišla návšteva. Príbuzní. Zďaleka. Až z Ameriky.

Bolo to zvítanie, plné radosti! A poháriky! Núkание a poháriky!

Hostia nechceli byť nezdvorilí. Pripíjali, nútili sa a pripíjali. Až ich rozbolela hlava a prišlo im zle.

— Kto vás to naučil toľko piť? Veď ako národ zhlúpnete!

Naozaj, azda všetci u nás na východe pijú?

Bohu vďaka, nie všetci! Ale, bohužiaľ, veľmi mnohí!

DRIM

Pane Ježišu Kriste. Synu Otca, nemeškaj a vyšli svojho Ducha na ze. Daj, aby Duch Svätý prebýval v srdciach národov, aby boli uchránené od skazy, nešťastia a vojny. Nech Pani všetkých národov, ktorá bola kedysi Máriou, je našou Ochrankyňou. Amen.

Modlitba Panej všetkých národov

NAŠA SVATOSŤ spočíva v tom, že sme opravdivo veselí. Usilujeme sa predovšetkým vyhýbať hriechu ako veľkému nepriateľovi, ktorý nás okráda o milosť Božiu a o pokoj srdca; snažíme sa plniť svoje povinnosti a horlivo si konať predpísané pobožnosti.

Dominik Sávio kamarátovi Gaviovi